

	ΤΑΞΗ	Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ
	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	
	ΜΑΘΗΜΑ	ΛΑΤΙΝΙΚΑ
	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2019

i. Post bellum Actiacum Cassius Parmensis, qui in exercitu M. Antōnii fuerat, Athēnas confūgit. Ibi vix animum sollicitum somno dederat, cum repente apparuit ei species horrenda. Existimāvit ad se venīre hominem ingentis magnitudinis et facie squalidā, similem effigiēi mortui. Quem simul aspexit Cassius, timōrem concēpit nomenque eius audīre cupīvit. Respondit ille se esse Orcum. Tum terror Cassium concussit et e somno eum excitāvit. Cassius servos inclamāvit et de homine eos interrogāvit. Illi neminem viderant. Cassius iterum se somno dedit eandemque speciem somniāvit. Paucis post diēbus res ipsa fidem somnii confirmāvit. Nam Octaviānus supplicio capitis eum adfēcit.

ii. Claudius quinquagesimo anno aetātis suae imperium cēpit mirabili quodam casu. Exclūsus ab insidiatōribus Caligulae, recesserat in diaetam, cui nomen est Hermaeum. Paulo post rumōre caedis exterritus prorepsit ad solarium proximum et inter vela praetenta foribus se abdidit. **Discurrens miles pedes eius animadvertit; eum latentem adgnōvit; extractum imperatōrem eum salutāvit. Hinc ad commilitōnes suos eum adduxit. Ab his in castra delātus est tristis et trepidus, dum obvia turba quasi moritūrum eum miserātur.** Postero die Claudius imperātor factus est.

iii. Manius Curius Dentātus maximā frugalitāte utebātur, quo facilius divitias contemnere posset. Die quodam Samnitium legāti ad eum venērunt. Ille se in scamno assidentem apud focum et ex ligneo catillo cenantem eis spectandum praebuit. Samnitium divitias contempsit et Samnītes paupertātem eius mirāti sunt. **Nam cum ad eum magnum pondus auri publice missum attulissent, ut eo uterētur, vultum risu solvit et protinus dixit: «Supervacanae, nē dicam ineptae, legatiōnis ministri, narrāte Samnitibus Manium Curium malle locupletibus imperāre quam ipsum fieri locuplētē; et mementōte me nec acie vinci nec pecuniā corrumpi posse».**

iv. Num ad hostem vēni et captīva in castris tuis sum? In hoc me longa vita et infēlix senecta traxit, ut primum exsulem deinde hostem te vidērem? Qui potuisti populārī hanc terram, quae te genuit atque aluit? Non tibi ingredienti fines patriae ira cecidit? Quamvis infesto et mināci animo perveneras, cur, cum in conspectu Rōma fuit, tibi non succurrit: «intra illa moenia domus ac penātes mei sunt, mater coniunx liberique»? Ergo ego nisi peperissem, Rōma non oppugnarētur; nisi filium habērem, libera in liberā patriā mortua essem. Ego nihil iam pati possum nec diu miserrima futūra sum: at contra hos, si pergis, aut immatūra mors aut longa servitus manet.

Παρατηρήσεις:

A. Να μεταφραστούν τα μαυρισμένα αποσπάσματα.

ΜΟΝΑΔΕΣ 40

B. Να γράψετε τους τύπους που σας ζητούνται:

1. Cassius: γενική ενικού
2. qui: αιτιατική πληθυντικού
3. Antōnii: κλητική ενικού
4. Athēnas: γενική πληθυντικού
5. eius: δοτική πληθυντικού, ουδέτερο γένος
6. species: γενική ενικού
7. ingentis: ονομαστική ενικού, ουδέτερο γένος
8. facie: κλητική πληθυντικού
9. ille: ο ίδιος τύπος στο ουδέτερο γένος
10. neminem: ο ίδιος τύπος στο ουδέτερο γένος
11. capitis: αιτιατική ενικού
12. aetātis: γενική πληθυντικού
13. suae: τον ίδιο τύπο, για πολλούς κτήτορες, β πρόσωπο
14. imperium: γενική ενικού
15. quodam: γενική πληθυντικού
16. his: γενική πληθυντικού
17. maximā: γενική πληθυντικού, ίδιο γένος, θετικός βαθμός
18. facilius: παραθετική αντικατάσταση
19. filium: γενική ενικού
20. hostem: τον ίδιο τύπο στον πληθυντικό
21. servitus: δοτική ενικού
22. moenia: δοτική πληθυντικού
23. conspectu: γενική ενικού
24. domus: δοτική ενικού
25. lībera: παραθετική αντικατάσταση
26. infēlix: παραθετική αντικατάσταση
27. Ego: γενική πληθυντικού
28. primum: συγκριτικό βαθμό

ΜΟΝΑΔΕΣ 20

Γ. Να γράψετε τους τύπους που ζητούνται:

1. fuerat: β ενικό πρόσωπο της οριστικής του παρατατικού ενεργητικής περιφραστικής συζυγίας (να ληφθεί υπόψη το υποκείμενο του ρήματος)
2. confūgit: απαρέμφατο ενεστώτα, στην ίδια φωνή
3. dederat: αφαιρετική σουπίνου
4. apparuit: μετοχή μέλλοντα, αρσενικό γένος, δοτική ενικού

5. Existimāvit: α ενικό πρόσωπο, υποτακτικής παρατατικού, ενεργητικής φωνής
6. venīre: β ενικό πρόσωπο, προστακτικής ενεστώτα, στην ίδια φωνή
7. cēpit: γενική γερονδίου
8. Exclūsus: α πληθυντικό πρόσωπο, οριστικής παρακειμένου, ενεργητικής φωνής
9. exterritus: απαρέμφατο ενεστώτα, ενεργητική φωνή
10. salutāvit: γ πληθυντικό υποτακτικής παρακειμένου, ενεργητική φωνή
11. delātus est: να γράψετε το β ενικό πρόσωπο, της οριστικής όλων των χρόνων στην ενεργητική φωνή
12. miserātur: απαρέμφατο ενεστώτα
13. factus est.: απαρέμφατο ενεστώτα
14. mirātī sunt: αιτιατική σουπίνου
15. dixit: β ενικό προστακτικής ενεστώτα, ενεργητικής φωνής

ΜΟΝΑΔΕΣ 10

Δ. Να γίνει συντακτική αναγνώριση των υπογραμμισμένων λέξεων.

ΜΟΝΑΔΕΣ 10

Ε. « Respondit ille se esse Orcum»: να εντοπίσετε το υποκείμενο του απαρεμφάτου (μονάδα 1) και να αιτιολογήσετε την πτώση του (μονάδες 2) .

ΜΟΝΑΔΕΣ 3

Ζ. Exclūsus: Να αναλύσετε τη μετοχή με όλους τους πιθανούς τρόπους.

ΜΟΝΑΔΕΣ 2

Η. «quo facilius divitias contemnere posset»: να αναγνωρίσετε το είδος της δευτερεύουσας πρότασης (μονάδα 1), να αιτιολογήσετε τον τρόπο εκφοράς της (μονάδες 2) και να δηλώσετε τη συντακτική της λειτουργία (μονάδα 1)

ΜΟΝΑΔΕΣ 4

Θ. «Num ad hostem vēni et captīva in castris tuis sum?»: Να αναγνωρίσετε την πρώτη ευθεία ερώτηση του αποσπάσματος.

ΜΟΝΑΔΕΣ 1

Ι. Post bellum Actiacum: Να κάνετε την αντίθετη διατύπωση.

ΜΟΝΑΔΕΣ 1

ΙΑ. «Ab his in castra delātus est tristis et trepidus»: Να μετατρέψετε την παθητική σύνταξη σε ενεργητική.

ΜΟΝΑΔΕΣ 3

ΙΒ. « Samnitium divitias contempsit et Samnītes paupertātem eius mirāti sunt.»:
Να συμπύξετε την πρώτη κύρια πρόταση σε μετοχή.

ΜΟΝΑΔΕΣ 2

ΙΓ. « nisi filium haberem, libera in libera patria mortua essem»: Να κάνετε τον υποθετικό λόγο να δηλώνει το μη πραγματικό στο παρελθόν

ΜΟΝΑΔΕΣ 2

ΙΔ. «ut eo uteretur»: Να δηλωθεί με 2 διαφορετικούς τρόπους ο σκοπός.

ΜΟΝΑΔΕΣ 2